

2018 0304 Santiago aan het Wad
Maastricht – Houthem

Op het station Maastricht is het een vrolijke kleurrijke boel. Rode, gele en groene ballonnen, maskers, en andere fraaie carnavalsuitingen hangen in het prachtige oude stationsgebouw.

Veel te vroeg ben ik aanwezig, die kans grijp ik dus aan om de mooie glas en loodramen en de oude bouwstijl te bewonderen. Ondertussen geniet ik van mijn bakkie koffie.

Langzaam druppelen de pelgrims het stationsgebouw binnen. De groep is vandaag iets minder groot dan gisteren. Bekende pelgrims van gisteren en nieuwe van vandaag worden hartelijk begroet. Een van de pelgrims speelt een deuntje op de piano in de hal. De stemming zit er meteen goed in. Zo leuk. Het is best een stukje kouder dan gisteren. Warm ingepakt lopen we door de bebouwing Maastricht uit. We volgen de St.Jacobsroute die hier goed bijgehouden wordt door Truus. Net als gisteren is ook de route van vandaag haar domein. Als een ware mater familias ontfermt zij zich het jaar rond over de juiste wijze van markeren. Zelfs nu plakt ze onderweg hier en daar nog een sticker die aan vervanging toe is, of die gewoon verdwenen is. Op een wisselpunt wandelaars / fietsers in de route plakt ze een compleet nieuwe sticker. Deze kende ik nog niet. Jacobus op de fiets.

Als we eindelijk de stad uit zijn lopen we een prachtig stukje Limburgse natuur in. Het glooiende landschap ligt in de verte. Deze etappe is zeker het eerste stuk vrij vlak. Loopt gemakkelijk op de verharde weg. Maar dan.....is het gedaan met de verharde weg en gaan we via hele smalle paadjes heuvel op en heuvel af. Het is de afdeling glibber en glij, voetje voor voetje, elkaar een helpend handje reikend komen we allemaal heelhuids de heuvels over. Werkelijk een prachtige route van Maastricht naar Meersen. Er wordt veel gesproken onderweg. Iedereen maakt met iedereen contact. Het is gezellig, ongedwongen en als we door Koning Winter ook nog getrakteerd worden op sneeuw zit de stemming er helemaal goed in. Wat een mooi geschenk op deze tocht. De sfeer is geweldig, de omgeving een sprookje.

In de pastorie van de Basilië in Meersen krijgen we een stempel in ons pelgrimspaspoort, en als we na de lunch allemaal de basilië in gaan krijgen we de Pelgrimszegen. Een indrukwekkend moment tijdens deze dag. Doordat het vandaag iets kouder is dan gisteren hebben we er best stevig de pas in. Blijven lopen om warm te blijven. Als we in Houthem aankomen worden we door de koster hartelijk welkom geheten en krijgen we in de kerk het verhaal van Gerlachus te horen, de geschiedenis van de

prachtige parochiekerk en zijn omgeving. Het verhaal van het zand onder de graftombe, dat boeren meenemen en uitstrooien in hun stallen ter bescherming van de dieren.

We mogen ook nog een kijkje nemen in de refugio van St. Gerlach. Daar sloeg mijn pelgrimshart echt een slagje sneller. Wat een mooie refugio. Een plek om te onthouden.

En zo komt er een eind aan de eerste 2 wandeldagen van Santiago aan het Wad. Het waren 2 supermooie, leerzame, deelzame, liefdevolle warme, dagen met prachtige

verhalen, diepe gevoelens, vertrouwen, delen, en genieten. We wensen elkaar een goede thuisreis en spreken de hoop uit dat we er allemaal weer bij mogen zijn op 17 februari.

Santiago aan het Wad, de camino der lage landen, de Camino aan het Wad. Welke naam ie ook heeft het doet er niet toe....beleven, voelen, ervaren, dat is wat deze camino met mij doet. Wat ben ik trots, blij en dankbaar dat ik deel mocht uitmaken van deze mooie groep Pelgrims. Dank jullie wel voor de gezelligheid, de mooie verhalen, het delen, en het vertrouwen. Dank regio Limburg voor de geweldige organisatie. Petje af.

Buen Camino

Anita